

Kerst 2014 – Johannes 1: 14-18: “Licht van God op aarde”.

Orde van dienst:

samenzang

1. LB 482
2. adventslied, vers 4, 5
3. LB 479 – Een lied weerklinkt in deze nacht

votum, groet, amen

zingen

LB 157a – lofzang van Maria

gebed

kindermoment

zingen

LB 487 / LvdK 134 – Eer zij God in onze dagen

schriftlezing 1

Lukas 2 : 1 – 20

zingen

GK 49 – Glorie aan God in de hoogste hemel

schriftlezing 2

Johannes 1 : 14 – 18

zingen

LB 507 – Het is al nacht in Bethlehem

preek

zingen

GK 81 – Dit is de dag die God ons schenkt

dankzegging, voorbeden - ...Onze Vader zingen

collecte

zingen

GK 50 – Ere zij God

zegen

LB 433: 5 = amen op de zegen

Voor de kinderen: Zonnewijzer.

Weten jullie wat een zonnewijzer is?

Hier zie je er een.

Door een zonnewijzer kun je zien hoe laat het is. De zon wijst de tijd aan: een soort klok.

Zou je nu ook met een kaars of een zaklamp midden in de nacht de tijd kunnen zien?

Nee, dat kan niet.

Met een zaklamp of een kaars kun je alle kanten op schijnen.

Daar is de zon voor nodig.

Zo is het met Jezus: alleen door hem weet je wie de ware God is.

Al het andere zijn mensen, die met een zaklampje schijnen.

Preek.

Bestaat God wel?

Ja, die vraag hoor je niet veel in de kerk.

Want daar komen mensen, die in God geloven. Om te zingen en te bidden tot God.

Maar om ons heen stellen mensen die vraag vaak: “Bestaat God wel?”.

“Ik vind hem niet in de verre ruimte achter de blauwe hemelkoepel. Het heelal is leeg.”

Of: “Ik kom hem niet tegen in mijn leven. God bestaat helemaal niet”.

Ja, en al ben je christen en kom je al jaren in de kerk, wat kan deze vraag ook aan jouw geloof knagen: ‘Bestaat God wel? Hou ik mezelf niet voor de gek?’.

Ook Johannes lijkt dat te zeggen.

Hij zegt: “Niemand heeft ooit God gezien”.

Dus wie kan er iets zinnigs zeggen over God? Als je hem nu nog nooit gezien hebt!?

Ja, dat is nog eens een raar begin van een kerstpreek, hè!: “Bestaat God wel?”.

Tegelijk staat onze wereld bol van de religies en van de kerken, tempels en moskeeën.

Overall worden ladders opgezet naar de hemel om iets op te vangen van goddelijk licht.
Overall zie je mensen zoeken, knielen, offers brengen, bedevaarten.
Overall hoor je mensen van alles over God of Allah beweren. Mensen organiseren zelfs kruistochten of aanslagen, omdat God of Allah dat zou willen.
“Niemand heeft ooit God gezien”: deze woorden van Johannes plonsen als een zware steen in de troebele vijver van onze godsdiensten.

Toch bedoelt Johannes hier niet, dat God dus niet bestaat.

Hij bedoelt: God is God.

Hij is de Schepper van alles wat bestaat.

Maar als Schepper valt hij dus niet samen met alles wat bestaat. Want hij is nu juist de schepper. Hij is God. Hij is geen object, geen entiteit, binnen onze wereld.

Zoals ook een schilder niet samenvalt met zijn schilderij. De schilder zelf kun je niet in dat schilderij tegenkomen. Hoe goed je ook kijkt en hoeveel je ook redeneert.

Ja, je weet wel dat er een schilder bestaat. Dat is wel duidelijk. En de schilder is een groot kunstenaar. Dat is ook wel duidelijk als je het schilderij ziet. En zijn naam staat ook nog onder het schilderij. Maar hoe hij eruit ziet...wie hij is....wat hij wil???

Die schilder kun je alleen leren kennen als hij jou wil ontmoeten. Als hij naar jou toekomt. Als hij naar zijn eigen expositie komt.

Zo is het ook met God: onze laddertjes, onze redeneringen, onze vroomheid, onze verlangens, onze boeken en filosofieën, onze wiskunde en ruimtevaart, zijn te klein.

Ook vaak te krom. Te menselijk. Wij willen vaak dat God is zoals wij willen dat hij is.

Onze goden zijn vaak wensdromen.

Als flakkerende kaarsen bij een zonnewijzer.

Maar zo leren we de ware God niet kennen.

Als God echt God is, kun je hem alleen leren kennen als hij dat wil. Als hij naar jou toekomt.

Als hij jou werkelijkheid binnenkomt.

Als de zon opkomt.

En dat is nu precies wat Johannes ons wil laten zien in zijn evangelie: hij heeft God gezien.

God is naar ons toegekomen.

En dan heeft hij het over Jezus.

Johannes zegt dat zo: “...wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige zoon van de Vader”.

Dia.

Zijn **grootheid**. Zijn glorie. Zijn uitstraling. Zijn gewicht. Zijn kracht.

Johannes bedoelt: Jezus is als een gewoon kind op aarde geboren. Wij hebben met hem als een gewone man door Israël gezworven. Hij is als een zwakke sterveling aan een kruis geslagen en gestorven. Hij was zwak en kwetsbaar als een wolk.

En tegelijk zagen we keer op keer hemels licht door hem heen breken. Enorme krachten.

In Kana veranderde hij water in wijn.

Een jongen, van zijn geboorte af blind, kon door hem weer zien.

Een verlamde man bij Bethesda kon na 38 jaar weer lopen.

Hij gaf van vijf broden en twee vissen duizenden mensen te eten bij het meer van Tiberias.

Zoals God eens manna en vlees gaf in de woestijn.

Hij heeft doden opgewekt. Hij is zelf opgestaan uit de dood.

We hebben het gezien met onze eigen ogen: zijn glorie, zijn grootheid.

Te veel om op te schrijven.

En als we het niet gezien hadden, hadden we ook het nooit geloofd!

En in al die wonderen leek hij sprekend op God de Vader.

Het waren dus niet zomaar wonderen of mooie trucjes van een goede goochelaar die applaus wil oogsten. Nee, we herkenden in al zijn woorden en wonderen de helende kracht van God de Schepper zelf.

Er was zoveel van God te zien in Jezus.

Johannes heeft nog meer gezien.

Hij heeft ook de **waarheid en goedheid** van God in Jezus zien stralen.

Dia.

“Zijn goedheid, zijn genade voor ons, is gewoonweg overstelpend geweest”, zegt hij.

Hij sprak, bijvoorbeeld, met een vrouw uit Samaria. Heidens, gehaat Samaria!

Een vrouw met een verdacht verleden. Heel wat mannen gehad.

Mensen keken op haar neer. Veroordeelden haar. Praatten over haar.

Wij ook.

Maar Jezus niet: hij spreekt met haar. Geeft haar levend water en een nieuw begin.

Vergeving tot op de bodem van haar hart.

En dat zagen we steeds weer bij hem. Genade op genade. Diepe liefde en aanvaarding.

Zoals God ook zelf zo vaak omging met zijn volk. Met de wereld.

Steeds weer geduld.

Steeds weer met zijn volk verder trekken. Dat volk met al die zwakheden. De trots. De hang naar andere goden.... En toch: genade op genade.

Nu weer in Jezus: zijn eigen Zoon sterft op Golgotha voor de zonden van de wereld.

Stel je voor: Gods zoon aan een kruis. Machteloos. Stervend.

Mensen reageren van nature: dat kan niet! Dat mag niet!

Mensen kunnen toch geen god kruisigen!??

Nee, dat kan ook niet.

“Als ik het niet gezien had met mijn eigen ogen, had ik het ook nooit geloofd!”, wil Johannes zeggen. *“Maar als ik het nu wel gezien heb en als het nu wel gebeurd is, wat zegt dat dan over God?”*.

Johannes wil dus dat je het omdraait.

Mensen redeneren: “Dat kan niet en dus is het niet gebeurd”.

Johannes zegt: “Het is wel gebeurd. Ik heb het gezien! Nu moet ik mijn ideeën, mijn wensdromen over God en mijn wereld wel bijstellen!”.

Hij heeft nog meer gezien: deze grote zoon van God is **mens geworden**.

Dia

Hij is als klein kindje geboren in Bethlehem. Kerst!

Geboren zoals ieder mens aan de grote reis door het leven begint.

Alleen dat al. Stel je voor: God is mens geworden.

Maar het gaat dieper: er staat letterlijk, dat de Zoon van de Schepper “vlees” geworden is.

Vlees.

En in de Bijbel tekent dat woordje altijd de zwakheid, de kwetsbaarheid van de mens.

Zo werd Jezus, zo werd de zoon van de Almachtige God, mens. Vlees.

Vlees, dat honger kan hebben en dorst. Dat vlees.

Vlees, dat ziek kan worden en pijn kan lijden. Dat vlees.

Vlees, dat gekwetst kan worden en verdriet kan hebben. Dat vlees.

Vlees, dat je gevangen kunt nemen en aan een kruis kunt slaan. Dat vlees.

Mijn vlees.

Hij is mens geworden en heeft **bij ons gewoond**.

Hij zat bij ons aan tafel. Hij sliep naast mij. Ook gewoon met zijn hoofd op een steen. Als wij ziek waren of hongerig, dan was hij dat ook.

Letterlijk: hij heeft bij ons zijn tent opgeslagen. Zijn “tabernakel”.

Dát staat er: “Hij heeft zijn tent bij ons opgeslagen”.

En die woorden herinneren ons aan het diepe verlangen van God zelf: wonen bij de mensen.

Zo was dat al in het paradijs. Daar wandelde en sprak God met Adam en Eva in het paradijs.

In de avondkoelte.

Zo zocht God Noach op en Abraham. Zo ging hij wonen bij zijn volk in de woestijn in de tabernakel. In de tempel in Jeruzalem. Zo wil hij wonen in je hart.

En straks komt de hemel op een nieuwe aarde en dan woont God weer echt bij de mensen.

Dat is Gods verlangen.

In Openbaring 21 klinkt het als een juichkreet: "Kijk! De tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen!".

Johannes heeft nog iets gezien en dat is het mooiste.

Ik heb het daarom voor het laatst bewaart.

Hij schrijft: "*Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft hem doen kennen*". **Dia.**

Die aan het hart van de Vader rust.

Dat doet terugdenken aan de manier waarop mensen in die dagen aten.

Wij zitten aan tafel op stoelen. Met borden en bestek.

Maar in die dagen lagen de mensen op rustbedden aan tafel. Als lepels naast elkaar.

Ze lagen op hun zij. Gesteund door hun elleboog. Soms rustte je hoofd even op je ene hand.

Met je andere hand nam je het brood of je beker wijn.

Maar zo lag je dus ook vaak met je hoofd heel dicht bij de borst van de man, die naast jou

lag. Je kon dus ook heel makkelijk iets vertrouwds delen met elkaar.

Zo lag ook Jezus vlak bij de borst, vlak bij het hart van God de Vader.

Dat tekent de liefde tussen de Vader in de zoon.

Maar het betekent ook, dat als jij wilt weten wat er in het hart van God is, dan kun je dat aan Jezus vragen! Want hij kent als geen ander het hart van zijn Vader.

Als je dus wilt weten wie God is en hoe hij over jou denkt, dan moet je veel naar Jezus kijken en luisteren. Naar zijn woorden. Naar die onmogelijke dood aan het kruis.

Als je echt open staat zul je het mooiste horen wat een mens maar kan horen.

Weet u wat dat is?

Wat is het mooiste wat een kind van zijn vader of moeder kan horen?

Dit: "Ik heb jou lief. Je bent de moeite waard!".

Dat is kerst.

Probeer je eens los te maken uit je eigen redeneringen. Hoe goed ook bedoeld.

Probeer, die stem in je hoofd, die jou steeds weer kleineert, eens te doven. Die stem die steeds weer zegt, dat je het niet waard bent, dat je zwak bent. Dat je er niet toe doet.

Laat de stem van Jezus in je leven klinken!

Hij kent het hart van de Vader.

Hij kent jou hart nog beter dan jij zelf.

Luister naar hem.

Hij wil jouw kleine wereldbeeld doorbreken. Ook al denk jij misschien dat jij nu juist zo ruimdenkend bent. Er is zoveel meer!

Hij wil jou rein maken van slechte verlangens. Verlangens, waar je alles van verwacht, maar die je niets opleveren. Hij belooft, dat hij je verlangens meer zal vervullen, dan je ooit hebt durven dromen.

Dat is kerst.

De geboorte van dit kind breekt onze vertrouwde wereld open.

Hij komt dan ook van God.

Als je hem durft te volgen, gaan er wonderen gebeuren.

Amen.